

Arrest

nr. 43 386 van 17 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 16 februari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, volgens uw verklaringen een staatsburger van de Russische Federatie en van Armeense origine, verklaarde dat u samen met uw echtgenote S. L. (...) (O.V. 6.386.445) omwille van onderstaande redenen uw land verlaten hebt. U bent in 1977 geboren in Jerevan (Armenië). U woonde samen met uw ouders en twee broers H. (...) en K. (...) in het dorp Merdzavan (Armenië). Vanaf september 2006 begon men handtekeningen te verzamelen om de kandidatuur van uw vader te steunen voor de lokale verkiezing van dorpshef op 9 maart 2007. Uw vader wou tegenkandidaat zijn voor Levon Grigoryan, de burgemeester van Merdzavan die de steun had van Armen "Shmais" Mushegyan, een parlamentslid van de regerende partij. De zoon van Levon Grigoryan, Valodik, kwam eind september 2006 samen met zijn vrienden naar uw woning. Omdat u het verzamelen van de handtekeningen organiseerde bedreigde hij u dat u hiermee moest ophouden en schoot hij uw hond

neer. Uw vader wou geen problemen en trok zich terug maar u wou zich nu kandidaat stellen en u begon handtekeningen te verzamelen voor uw kandidatuur. Op 22 november 2006 was u voor uw werk in Alaverdi toen u opgebeld werd door uw moeder. De vorige dag was er een onbekende man voor uw woning in Merdzavan neergestoken. Uw familie kwam hem ter hulp maar uw broer K. (...) werd meegenomen door de politie. U keerde terug naar huis. De politie zei dat uw broer die man had neergestoken en dat het dossier al was overgedragen aan het parket, maar voor 25.000\$ kon dit wel opgelost raken. Rond 27 december 2006 werd uw broer vrijgelaten en werd zijn aanklacht gewijzigd in zelfverdediging met één jaar voorwaardelijk. In feite was dit incident geregeld door Valodik en werd de gewonde man door de politie gedwongen om verklaringen af te leggen tegen uw broer. Op 10 januari 2007 was u samen met uw broer H. (...) en uw vader in jullie winkel in Jerevan. Twee medewerkers van het wijkbestuur kwamen naar jullie winkel, met bulldozers, en zeiden dat deze afgebroken moest worden omdat hij op een verkeerde locatie was gebouwd. U zei dat het niet wettelijk was maar een van hen haalde een pistool boven, schoot op u maar raakte uw broer. Dan vertrokken ze. U en uw vader brachten H. (...) naar het ziekenhuis waar hij tien dagen gehospitaliseerd werd. H. (...) zou hierna Armenië verlaten. Drie of vier dagen later ging u hierover praten met een kennis, een wijkhoofd in Jerevan, maar die raadde u aan van alles afstand te nemen omdat de personen met wie u problemen kende, Grigoryan en Mushegyan, gevaarlijke mensen waren. Omdat er geen getuigen waren van het incident wou de politie geen zaak opstarten. In februari 2007 ging u met 2300 handtekeningen naar de kiescommissie in Merdzavan om uw kandidatuur in te dienen. Uw kandidatuur werd meteen onterecht geweigerd. De volgende dag ging u hierover klagen bij Mushegyan thuis. Hij zei u dat Levon Grigoryan zijn man was en dat u zou geëlimineerd worden indien u hogerop zou gaan. Eind februari 2007 diende u een schriftelijke klacht in bij de centrale kiescommissie in Jerevan. Op 9 maart 2007 stemde u tegen Levon Grigoryan, de enige kandidaat bij deze verkiezingen, en bleef u in het stembureau om de opkomst te tellen. Valodik kwam u daar bedreigen. Hoewel ze zeiden dat 2500 mensen voor Levon hadden gestemd had u maar 450 deelnemers geteld. Op 10 april 2007 werd uw gezin thuis aangevallen door Valodik en lijfwachten van Mushegyan. Het was de bedoeling jullie bang te maken en aan de andere dorpelingen te tonen wat er kon gebeuren indien ze ook zouden opkomen. Jullie raakten gewond, maar een ambulance werd weggestuurd door jullie aanvallers. Enkele dagen later lachte de politie u uit toen u deze aanval wou aangeven. U besloot het land te verlaten omwille van deze problemen en op 17 april 2007 verliet u Armenië en vertrok u naar de Russische Federatie. In mei 2007 leerde u uw huidige echtgenote kennen op haar werk in Moskou. Op 29 september 2007 huwden jullie officieel en gingen jullie samenwonen in uw huurappartement in Moskou. In juni 2008 informeerde iemand op uw werk naar u. Toen u van uw werk op een avond terugkeerde naar huis merkte uw vrouw op dat u gevolgd werd door twee onbekenden. Op 15 juni 2008 werd u in de metro op weg naar huis aangesproken door twee onbekenden, waarschijnlijk Russen, die zonder reden een conflict zochten. Ze begonnen u te slaan en politieagenten kwamen tussenbeide. U werd meegenomen naar het bureau van de metropolitie en ze zeiden dat u die mannen had aangevallen. Toen u geen schuld wou bekennen werd u geslagen. De volgende ochtend werd u vrijgelaten maar uw loon werd afgenomen. Toen u thuis kwam vernam u van uw vrouw dat zij u tevergeefs had gezocht in ziekenhuizen en politiebureaus. Enkele dagen later ging u met uw vrouw naar het parket om klacht in te dienen. Toen u later ging informeren naar uw klacht zeiden ze u enkel dat ze zich er mee bezighielden. Eind juni 2008 werd uw vrouw op straat aangevallen door twee onbekenden. Haar vriendin riep om hulp en toen een bewaker tussenbeide kwam liepen de aanvallers weg. Ambulanciers die naar daar kwamen wilden uw vrouw niet verzorgen. Uw schoonvader had uw vrouw opgehaald en diezelfde avond brachten jullie haar naar het ziekenhuis. Uw vrouw kreeg daar eerste hulp maar ze wilden de reden niet geven waarom ze haar niet wilden hospitaliseren. U denkt dat dit verhinderd werd door de politie. De volgende dag ging u spreken met de bewaker die tussenbeide was gekomen. Hij zei dat hij de aanvallers herkende als mensen die werkten voor een speciale eenheid die in Rusland het vuile werk moet opknappen. Twee dagen later diende u klacht in bij de wijkpolitie n.a.v. dit incident. Opnieuw zeiden ze dat ze zich er mee zouden bezighouden maar u heeft niets meer gehoord. Omdat uw vrouw zich hierna slecht voelde besloten jullie midden juli 2008 naar een wellnesscentrum in Sochi te gaan. Daar kwam u toevallig een kennis uit Merdzavan tegen, met name Hu. (...) die vertrouwenspersoon was bij de lokale verkiezingen, aangesteld door Mushegyan. Jullie kregen een discussie en daarna zei u tegen uw vrouw dat jullie zouden vertrekken. Rond 10 augustus 2008 waren jullie terug in Moskou. U en uw vrouw hadden eerder al een aanvraag ingediend om het Russisch staatsburgerschap te verkrijgen en Russische paspoorten. Op 23 september 2008 ontvingen jullie het antwoord dat jullie het Russisch staatsburgerschap kregen en dat jullie de paspoorten mochten gaan afhalen in Volzhsk. Op 24 september 2008 gingen jullie dit doen en de chef van de paspoortendienst vertelde jullie dat het opmerkelijk was dat n.a.v. jullie aanvraag de Armeense ambassade gegevens had opgevraagd met betrekking tot waar jullie momenteel woonden. Sindsdien waren u en uw echtgenote staatsburgers van de Russische Federatie en niet meer van Armenië. In oktober 2008 werd uw vrouw bij de ingang van jullie appartementsgebouw in Moskou

benaderd door twee onbekenden die dingen over u zeiden, maar uw vrouw kon ontsnappen. Uw echtgenote was op dat moment al in verwachting. Op 10 november 2008 keerde uw vrouw samen met haar vader terug naar huis van een medische controle. Uw schoonvader en uw vrouw werden aangevallen door enkele onbekenden. De arm van uw schoonvader werd gebroken. Door de honden op de binnenplaats konden ze ontsnappen aan hun aanvallers. Ze liepen naar huis en verwittigden u en uw schoonmoeder. Uw schoonmoeder nam haar man mee naar een dokter en u ging met uw vrouw naar een ziekenhuis om een gynaecoloog te spreken. Deze dokter wou jullie niet ontvangen tot u geld betaalde. Waarschijnlijk stond er bij jullie gegevens in de computer iets waaruit bleek dat ze jullie - onterecht- geen medische hulp mochten geven. Later ging u dit incident aangeven bij de politie, en opnieuw zeiden ze dat ze zich er mee gingen bezig houden. Wanneer u later ging informeren zeiden ze dat u maar moest terugkomen wanneer er iemand dood was. Uw vrouw werd ongeveer een week opgenomen in het ziekenhuis. Dan zei de dokter dat uw vrouw niet langer in het ziekenhuis mocht blijven omdat een onbekende persoon had geprobeerd haar een injectie te geven om de zwangerschap te verbreken. Op 10 januari 2009 vielen drie of vier onbekenden uw appartement binnen. Uw vrouw kon naar de burens rennen om de politie te bellen. U en uw schoonvader werden aangevallen en raakten gewond. Ze zeiden dat u moest doen wat u gezegd werd en dat u tijd kreeg om te vertrekken. Toen burens op het lawaai afkwamen vertrokken uw aanvallers. Ondanks het feit dat de politie tegen uw vrouw gezegd had dat ze zouden komen, hebben ze dit niet gedaan. Uw schoonmoeder bracht uw schoonvader naar het ziekenhuis. De volgende dag werden u en uw vrouw uit jullie appartement gezet door de eigenaar omdat hij zulke problemen niet nodig had. Jullie trokken in bij uw schoonouders. Toen u opnieuw naar de politiedienst ging om klacht in te dienen zei de politiekapitein u dat het slecht met u zou aflopen. U zag geen nut in om nog verder bescherming te zoeken. Op terugweg van de politiedienst werd u op uw gsm gebeld door Valodik Grigoryan. Hij lachte u uit, noemde u een democraat en zei dat onderduiken bij uw schoonvader niet wou zeggen dat u onvindbaar was. Hij zei ook dat u uw woning in Merdzavan aan hem moest geven. U begreep dat uw problemen in de Russische Federatie, de onwil van de politie en medische instanties om jullie te helpen een gevolg waren van Valod Grigoryan die hiermee wil aantonen dat niemand aan hem kan ontsnappen. U vreest in de Russische Federatie wraakacties van Grigoryan en Mushegyan. Op 2 februari 2009 verliet u Moskou samen met uw vrouw in een minibus. U had geld en jullie interne Russische paspoorten afgegeven aan een persoon die deze reis regelde. De chauffeur van de minibus, A. (...), bracht u tot België waar u aankwam op 5 februari 2009. U kan zich niet meer herinneren via welke landen of regio's of steden u gereden bent omdat u gespannen was en uw vrouw zich onderweg slecht voelde. U diende een asielaanvraag in bij de Belgische instanties op 6 februari 2009. In het kader van uw asielaanvraag legden u en uw echtgenote volgende documenten neer: een huwelijksakte, jullie arbeidsvergunningen, uw militair boekje, jullie diploma's en getuigschriften, uw medisch boekje, diverse medische attesten van uw vrouw en röntgenfoto's, jullie bewijzen van tijdelijke registratie, jullie bewijzen van inschrijving bij de belastingdienst en jullie medische verzekeringskaarten. Uw schoonouders zouden op dit moment niet meer in Moskou wonen maar elders in de Russische Federatie. Via een vriend in Moskou onderhoudt u enigszins contact met uw ouders in Armenië. Omdat er in Merdzavan druk werd uitgeoefend door dezelfde mensen waarmee u problemen kende op uw broer K. (...) zou hij besloten hebben om het land te verlaten en is hij naar Rusland gegaan. In België beviel uw vrouw van een zontje op 21 juni 2009.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat uw problemen in de Russische Federatie, het land waarvan u volgens uw verklaringen momenteel staatsburger bent, direct verbonden zijn aan uw vroegere problemen in Armenië, i.e. het land waarvan u vroeger staatsburger was (CGVS 7/12/2009, p.4). U verklaarde dat u bij een terugkeer naar Armenië vreest voor Grigoryan en Mushegyan en dat u bij een terugkeer naar de Russische Federatie hetzelfde vreest (CGVS 7/12/2009, p.14). U stelde dat u bij een terugkeer naar de Russische Federatie wraakacties vreest vanwege Valodik of Mushegyan (CGVS 9/9/2009, p.13). U linkte alle aanvallen en bedreigingen in de Russische Federatie aan Valod Grigoryan (CGVS 9/9/2009, p.13) en stelde u dat u in de Russische Federatie verder geïsoleerd werd door Valod Grigoryan en dat u bij verschillende overheidsdiensten (politie en parket) om hulp heeft gevraagd en dat u die niet kreeg (CGVS 9/9/2009, p.6). U stelde dat Rusland en Armenië nauw en in alles verbonden zijn met elkaar en dat het geen probleem is om mensen in Rusland terug te vinden (CGVS 9/9/2009, p.7; CGVS, 7/12/2009, p.12). U verklaarde dat ze u overal in de Russische Federatie zouden terugvinden omdat het eenvoudig is aangezien de Armeense regering goede banden heeft met de Russische (CGVS 7/12/2009, p.13). U verklaarde dat de Russische autoriteiten u niet willen helpen met uw problemen omwille van hun band met Armenië. U verklaarde dat de mensen met wie u in Armenië problemen kende afgesproken hadden met de Russische autoriteiten om voor u problemen te creëren en u niet te helpen (CGVS 7/12/2009, p.13). Toen u gevraagd werd waarom Valod Grigoryan zoveel moeite doet om u in de Russische Federatie lastig te vallen en politie en medische diensten te manipuleren, antwoordde u dat u denkt dat dit bedoeld was als les: waar je ook bent, overal zal je

gevonden worden (CGVS 9/9/2009, p.13). Toen u gevraagd werd waarom ze u in de Russische Federatie bleven lastig vallen aangezien u toen al Armenië had verlaten en zelfs Russisch staatsburger was geworden, verklaarde u dat u denkt dat ze schrik hadden dat u zou terugkeren naar Armenië, dat ze dit ten allen koste wilden vermijden en dat ze uw woning in Merdzavan willen afnemen om aan de anderen te tonen dat ze kunnen doen wat ze willen (CGVS 7/12/2009, p.12-13).

Er moet echter worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal geen geloof kan hechten aan uw verklaringen over de door u gekende problemen in Armenië. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt immers dat u en uw familie in Armenië diverse en zwaarwichtige problemen kregen met Valod Grigoryan, de zoon van burgemeester of dorpshef van Merdzavan, Levon Grigoryan, en met Armen Musheghyan, een parlamentslid die de familie Grigoryan steunde. Uw familie kreeg deze problemen omdat eerst uw vader en daarna u zich kandidaat wilden stellen voor de lokale verkiezingen in Merdzavan op 9 maart 2007 voor de functie van dorpshef of burgemeester (CGVS 7/12/2009, p.4-14). Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt echter dat er op 9 maart 2007 geen lokale verkiezingen werden georganiseerd in Merdzavan en dat de verkiezingen voor de burgemeesterpost gehouden werden op 16 oktober 2005 en op 19 oktober 2008. Uit dezelfde informatie blijkt dat burgemeester Levon Grigoryan op geen enkel moment 2500 stemmen haalde zoals u vermeld heeft voor het Commissariaat-generaal (CGVS 7/12/2009, p.11). Tevens moet worden vastgesteld dat ook geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen als zou parlamentslid Armen Musheghyan de familie Grigoryan steunen, zou deze persoon u bedreigd hebben, zouden zijn lijfwachten u aangevallen hebben en zou u deze persoon ook moeten vrezen in de Russische Federatie, aangezien uit de beschikbare informatie ook blijkt dat er geen afgevaardigde of parlamentslid was of is met die naam. Omwille van deze elementen kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan uw verklaringen over de door u gekende problemen naar aanleiding van uw activiteiten in het kader van de lokale verkiezingen in Merdzavan op 9 maart 2007.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen in Armenië wordt nog verder ondermijnd door de vaststelling dat er tussen uw opeenvolgende verklaringen (Vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, CGVS 7/12/2009) diverse tegenstrijdigheden kunnen worden opgemerkt. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat er op 21 november 2006 iemand voor uw deur in elkaar geslagen en doodgestoken werd (Vragenlijst pt.3.5) hoewel u voor het Commissariaat-generaal stelde dat het slachtoffer geslagen en neergestoken werd maar dat hij het overleefd heeft (CGVS 7/12/2009, p.6-7). Bij confrontatie ontkende u dat u gezegd heeft dat hij doodgestoken werd (CGVS 7/12/2009, p.7), wat echter niet blijkt uit het administratief dossier. Tevens verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat de zaak van uw broer gewijzigd werd, nl. dat hij enkel hulp had geboden (Vragenlijst pt.3.5). Voor het Commissariaat-generaal stelde u daarentegen dat de zaak van uw broer gewijzigd werd in zelfverdediging en dat hij een voorwaardelijke straf kreeg van één jaar (CGVS 7/12/2009, p.7). Toen u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaringen stelde u dat u het zich niet meer gedetailleerd herinnert (CGVS 7/12/2009, p.8). Dit is uiteraard geen afdoende verklaring. Men zou toch mogen stellen dat u concreet weet op welke manier de zaak van uw broer werd afgesloten, gelet op de ernst van dit feit en uw verklaring dat ze eigenlijk u wilden aanhouden en niet uw broer K. (...) (CGVS 7/12/2009, p.7). Bovendien is het weinig geloofwaardig dat u de naam van de neergestoken man niet kent, hoewel die verklaringen zou hebben afgelegd tegen uw broer onder druk van de politie (CGVS 7/12/2009, p.6-7).

Verder verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat op 10 januari 2007 uw broer H. (...) werd neergeschoten in de winkel, hoewel ze het pistool op u hadden gericht (CGVS 7/12/2009, p.8). Toen u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken, met name dat dit incident gebeurde op 14 januari 2007 (Vragenlijst pt.3.5) gaf u geen verklaring en stelde u enkel dat het volgens u op 10 januari was (CGVS 7/12/2009, p.9). U kan zich ook niet meer herinneren of dit incident gebeurde in het weekend (zondag 14 januari) of niet (woensdag 10 januari) (CGVS 7/12/2009, p.9). Gelet op de ernst van dit incident, met name uw broer die in zijn longen wordt geraakt en meerdere dagen moest gehospitaliseerd worden en het feit dat u het eigenlijke doelwit was, zou men toch van u mogen verwachten dat u hierover gelijklopende verklaringen zou afleggen.

Tevens verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw kandidatuur in maart 2007 geweigerd werd (Vragenlijst pt.3.5) hoewel u voor het Commissariaat-generaal stelde dat uw kandidatuur in februari geweigerd werd (CGVS 7/12/2009, p.10). Toen u geconfronteerd werd met uw eerdere verklaring bleef u bij uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal.

Tenslotte is het ook opmerkelijk dat u, iemand die volgens zijn verklaringen toch een interesse aan de dag legt voor het politieke leven in Armenië aangezien u zich kandidaat wou stellen voor de burgemeesterpost van uw dorp en iemand die problemen kende met een parlamentslid uit zijn regio, blijkbaar niet op de hoogte is van de laatste parlamentsverkiezingen in Armenië. U verklaarde dat er nog parlamentsverkiezingen werden gehouden toen u er was, u herinnert zich niet meer wanneer,

maar u denkt in mei 2006 (CGVS 7/12/2009, p.12). Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt echter dat er parlementsverkiezingen werden gehouden in Armenië op 25 mei 2003 en op 12 mei 2007.

Omwille van bovenstaande elementen kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan uw verklaringen over de problemen die u zou gekend hebben in Armenië, uw vroegere thuisland. Aangezien u deze problemen direct linkt aan uw diverse problemen in de Russische Federatie kan ook aan deze laatste problemen in het land waarvan u staatsburger bent geen geloof worden gehecht.

De door u en uw echtgenote in het kader van jullie asielaanvraag neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Uw huwelijksakte, uw militair boekje, de arbeidsvergunningen van u en uw echtgenote, de schooldiploma's van u en uw echtgenote, het medisch boekje van uw echtgenote, de verzekeringskaarten van u en uw echtgenote, de bewijzen van tijdelijke registratie van u en uw echtgenote en de bewijzen van inschrijving van u en uw echtgenote in de belastingdienst van de Russische Federatie bevallen enkel persoons-, studie- of werkgegevens die in deze beslissing niet worden betwist. In het kader van de door u gekende problemen in Armenië legde u geen begin van bewijs neer. In het kader van de door u en uw vrouw gekende problemen in de Russische Federatie legden jullie enkel een aantal medische attesten neer aangaande de verzorging die uw vrouw in de Russische Federatie zou gekregen hebben n.a.v. een aantal incidenten. Deze attesten kunnen echter de geloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen aangezien deze attesten geen ondersteuning bieden als zou uw vrouw medische verzorging hebben nodig gehad omwille van de problemen veroorzaakt door uw belagers uit Armenië en hun handlangers in de Russische Federatie. De kopie van het attest i.v.m. de ziekenhuisopname van uw echtgenote van 10 tot 18 november 2008 - wegens dreigende miskraam wanneer ze 8 weken zwanger was- en het medisch attest d.d. 10 november 2008 over de lichamelijke klachten van uw echtgenote bevatten geen gegevens over de oorzaak van dit probleem, met name een fysieke aanval door onbekenden. Het medisch attest d.d. 25 juni 2008 (en bijhorende röntgenfoto's) stelt dat uw vrouw verwondingen had aan haar hoofd en dat er röntgenfoto's werden genomen, maar bevatten geen informatie over de oorzaak van deze verwondingen, met name een fysieke aanval aan de bushalte. Het medisch attest tenslotte d.d. 27 oktober 2008 waarin vermeld wordt dat uw echtgenote medisch onderzocht werd bevestigt geenszins uw verklaringen dat zij deze problemen kreeg n.a.v. bedreigingen op 26 oktober 2008. Gelet op de ernst en zwaarwichtigheid van uw diverse problemen in Armenië en in de Russische Federatie en de diverse klachten die u (schriftelijk en mondeling) hebt ingediend bij verschillende instanties, zou men van u toch redelijkerwijze mogen verwachten dat u hiervan enig begin van bewijs zou neerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van de materiële motiveringsplicht en gaat hiertoe in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. In ondergeschikte orde stelt verzoeker in aanmerking te komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, meer in het bijzonder deze bepaald bij artikel 48/4, § 2, b van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De

ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongelooftwaardige verklaringen.

2.2.2.1. Verzoeker stelt dat de lokale verkiezingen in Merdzavan voor de functie van dorpshef wel degelijk plaatsvonden op 9 maart 2007, dat er wel degelijk een parlementsdeur was met de naam Armen Mushegyan en dat verwerende partij onder verwijzing naar 16 oktober 2005 en 19 oktober 2008 het mogelijk heeft over de regionale verkiezingen. Betreffende de 2500 stemmen die Levon Grigoryan zou behaald hebben meent verzoeker dat het hier een vergissing betreft en verduidelijkt hij dat er 2500 mensen zijn gaan stemmen doch zij niet allen op Grigoryan hun stem uitbrachten.

2.2.2.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat het louter herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, meer in het bijzonder deze betreffende de datum van de lokale verkiezingen en deze betreffende het bestaan van voornoemd parlementair, echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar hij in gebreke blijft. Verder stelt de Raad vast dat uit het CEDOCA-antwoorddocument van 11 januari 2010 met referte ARM2009-164 (administratief dossier, stuk 19, deel 1) blijkt dat op 9 maart 2007 geen lokale verkiezingen werden gehouden in Merdzavan doch er wel op 16 oktober 2005 en op 19 oktober 2008 verkiezingen waren voor de post van burgemeester waarbij Levon Grigoryan, telkenmale als enige kandidaat, respectievelijk 1258 en 1479 stemmen behaalde. Verzoekers opmerking dat verwerende partij op deze data mogelijk verwijst naar de regionale verkiezingen betreft een blote bewering die hij op generlei wijze met objectieve andersluidende informatie onderbouwt. Waar verzoeker meent dat zijn bewering dat Levon Grigoryan 2500 voorkeurstemmen zou hebben gehaald mogelijk een misverstand betreft, merkt de Raad op dat verzoekers verklaringen bij zijn gehoor op het Commissariaat-generaal van 7 december 2009 (administratief dossier, stuk 3, p. 11) niet voor enige interpretatie vatbaar zijn. Verzoeker beweerde van 's ochtends tot 's avonds op het stembureau aanwezig te zijn geweest en er de opkomst te hebben geteld, wat resulteerde in 450 personen die zijn komen stemmen. Verzoeker voegde eraan toe dat achteraf werd gezegd dat 2500 stemmen werden uitgebracht op Levon Grigoryan, wat niet kon gezien de opkomst van 450. Verzoekers plotse verduidelijking in zijn verzoekschrift dat 2500 personen zijn gaan stemmen is daarenboven flagrant strijdig aan de door hem zelf vastgestelde opkomst van 450 zoals voorgehouden bij voormeld verhoor op het Commissariaat-generaal. De door verwerende partij vastgestelde manifeste onjuistheden betreffende voormelde verkiezing blijven derhalve onverminderd overeind. Bovendien wordt de ongelooftwaardigheid van het door verzoeker voorgehouden asielrelaas verder bevestigd door de sterk uiteenlopende opkomstcijfers die verzoeker aan dezelfde burgemeestersverkiezing toeschrijft.

2.2.3.1. Betreffende de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden aangaande het incident op 21 november 2006 voor verzoekers deur waarbij een persoon werd neergestoken en overleefde, al dan niet werd doodgestoken, houdt verzoeker voor dat het hier een miscommunicatie betreft en hij zowel bij het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken als bij zijn verhoor op het Commissariaat-generaal heeft verklaard dat deze persoon enkel werd neergeslagen maar niet werd doodgestoken. Het feit dat verzoeker de naam van deze persoon niet kent wijt hij aan het gegeven zelf niet ter plaatste aanwezig te zijn geweest op het ogenblik van deze gebeurtenis. Betreffende de herkwalficatie van de desbetreffende beschuldiging van zijn broer naar "hulp te hebben geboden" of naar "zelfverdediging waarbij hij voorwaardelijk werd veroordeeld" werpt verzoeker op bij het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken niet in detail te zijn getreden doch de juridische kant van deze zaak wel te hebben besproken bij het verhoor op het Commissariaat-generaal. De officiële aanklacht was zelfverdediging, aldus verzoeker.

2.2.3.2. De Raad wijst erop dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken onder vraag 3.5. duidelijk stelt dat er op 21 november 2006 voor zijn deur een incident plaatsgreep waarbij iemand werd doodgestoken, dat zijn broer werd beschuldigd van het neersteken van deze persoon, dat verzoeker dienaangaande probeerde te bemiddelen bij de onderzoeker en dat zijn broer op 27 december 2006 werd vrijgelaten nadat er een afkoopsom werd betaald, waarvoor de voorafgaande verkoop van een huis van verzoeker noodzakelijk was, waardoor de zaak van zijn broer werd gewijzigd in het "hulp te hebben geboden" aan deze persoon. Verzoeker heeft deze vragenlijst nadat het verslag ervan hem werd voorgelezen in het Armeens op 2 maart 2009 voor goedkeuring ondertekend. Van enige miscommunicatie aangaande het al dan niet overlijden van het slachtoffer kan derhalve geen sprake zijn. Bovendien duidt verzoeker op geen enkele wijze aan hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling door te

Armeense tolk deze conversatie op een foutieve wijze kon zijn neergeschreven. Verzoekers verschoningsgrond waarom hij de naam van het slachtoffer niet kent, meer in het bijzonder dat hij er op het ogenblik van het incident zelf niet bij aanwezig was kan door de Raad niet worden gevolgd daar verzoeker zoals hoger aangegeven in de voormelde vragenlijst duidelijk betrokken was bij het oplossen van het in staat van beschuldiging gesteld zijn van zijn broer en hij derhalve via andere kanalen, ondermeer via zijn broer en dus zonder de noodzaak zelf aanwezig te zijn geweest bij de steekpartij, de naam van het slachtoffer behoorde te kennen. Verzoeker houdt bij zijn verhoor op het Commissariaat-generaal van 7 december 2009 voor dat de beschuldiging van zijn broer werd geherkwalificeerd naar zelfverdediging en dit onder verwijzing naar enkele artikels van het strafwetboek en naar de voorwaardelijke strafmaat. De vaststelling dat verzoeker bij de kwalificatie zelfverdediging enkele strafrechtelijke wetsbepalingen vermeldt doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de kwalificatie "hulp bieden" en "zelfverdediging" los van enige juridische verduidelijking zelfs juridisch technisch volstrekt uiteenlopende kwalificaties betreffen die onmogelijk kunnen worden bestempeld als kwalificaties die dezelfde lading dekken. Desbetreffende door verwerende partij vastgestelde onwetendheid en tegenstrijdigheden blijven derhalve onverminderd overeind.

2.2.4.1. Aangaande de tegenstrijdigheden betreffende het ogenblik van het neerschieten van verzoekers broer H., nu eens op 10 dan op 14 januari 2007, en betreffende de weigering van verzoekers kandidatuur voor het burgemeesterschap, hetzij in februari, hetzij in maart 2007, beperkt verzoeker zich in zijn verzoekschrift formeel te stellen dat deze gebeurtenissen zich respectievelijk hebben voorgedaan op 14 januari 2007 en in maart 2007.

2.2.4.2. De Raad wijst erop dat verzoekers loutere verwijzing naar één versie van de verklaringen niet van aard is om de vaststellingen van de verwerende partij dienaangaande in een ander daglicht te stellen. Er anders over oordelen zou immers elk verhoor, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van de gegrondheid van de vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig maken. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is bovendien dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij of zij normaliter bij machte moet zijn een waarheidsgetrouw verhaal te vertellen met betrekking tot de kern van het asielrelaas (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816).

2.2.5.1. Betreffende het niet weten bij het verhoor op het Commissariaat-generaal van 7 december 2009 wanneer de laatste presidentsverkiezingen in Armenië werden gehouden merkt verzoeker op dat zijn politieke interesse niet verder ging dan de situatie in zijn dorp.

2.2.5.2. Daargelaten de vraag of verzoekers politieke interesse zich effectief beperkte tot de lokale problemen in zijn dorp stelt de Raad vast dat verzoeker in het door hem voorgehouden asielrelaas voortdurend de nadruk legt op de immense invloed van een zekere Armen "Shmais" Mushegyan die een parlamentslid zou zijn van de regerende partij wiens lijfwachten op 10 april 2007 zijn gezin aanvielen en die volledige steun gaf aan Levon Grigoryan de kandidaat burgemeester van zijn dorp. De politieke positie van deze Mushegyan is derhalve voor de persoonlijke situatie van verzoeker uitermate belangrijk waardoor het volstrekt ongeloofwaardig is dat hij niet in kennis is van de minder dan een maand na zijn vertrek uit Armenië op 17 april 2007 aanstaande parlementaire verkiezingen van 12 mei 2007 en hij de parlementaire aanstelling of herverkiezing van Mushegyan situeert amper vier maanden voor de aanvang van het verzamelen van handtekeningen in september 2006 voor de kandidatuur van zijn vader bij de volgende burgemeestersverkiezingen. Verzoeker stelt immers bij zijn verhoor op het Commissariaat-generaal van 7 december 2009 (administratief dossier, stuk 3, p. 12) dat er geen parlementaire verkiezingen waren *anno* 2007 en de laatste parlementaire verkiezingen werden georganiseerd in mei 2006.

2.2.6.1. Onder verwijzing naar de "*Guide des procédures et critères pour déterminer la qualité de réfugié*" van het UNHCR stelt verzoeker dat het doel van vergelijking van verklaringen die in de verschillende fasen van de procedure afgelegd worden niet het vaststellen van zogenaamde discrepanties of tegenstrijdigheden is maar wel het nader uitklaren van het vluchtrelaas.

2.2.6.2. De Raad wijst er evenwel op dat vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen geen afdwingbare rechtsregels bevat zodat verzoeker er niet op kan steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissingen te besluiten (RvS 15 februari 2005, nr. 140.700; RvS 24 mei 2005, nr. 144.825; RvS 9 juni 2005, nr. 145.732).

2.2.7. Waar verzoeker aangaande de bijgebrachte medische attesten van zijn echtgenote stelt dat dokters geen attesten kunnen afleveren met daarin de werkelijke oorzaak van de problemen teneinde zelf niet in de problemen te komen wijst de Raad erop dat verzoeker derhalve beaamt dat deze attesten enkel gewag maken van de aan zijn echtgenote verschaft medische verzorging en verwerende partij bijgevolg terecht concludeert dat deze attesten de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas niet herstellen.

2.2.8. De Raad stelt vast dat de Commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers asielrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder in toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in de Russische Federatie een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert.

In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend en tien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT